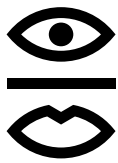


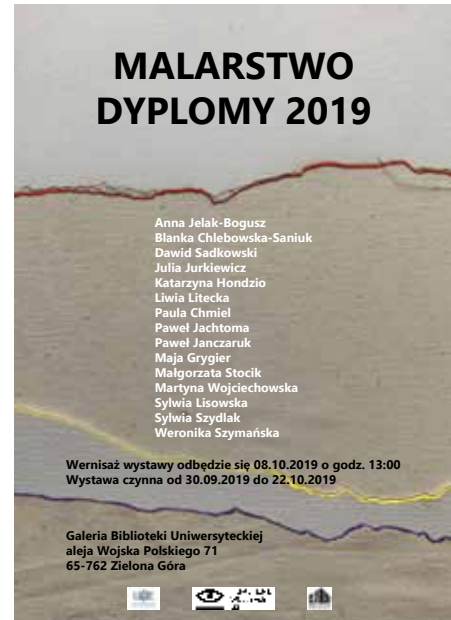
WIADOMOŚCI WYDZIAŁOWE



Wydział
Artystyczny
Uniwersytetu
Zielonogórskiego

Galeria Biblioteki Uniwersytetu Zielonogórskiego przy al. Wojska Polskiego 71, zaprasza do zwiedzania wystawy *Malarstwo Dyplomy 2019* z Zakładu Malarstwa Instytutu Sztuk Wizualnych Uniwersytetu Zielonogórskiego. Kuratorzy wystawy: prof. Magdalena Gryska, dr Jarosław Jeschke, dr Janina Wallis, starszy kustosz dyplomowany. Wystawę można zwiedzać do 22 października 2019 r. Serdecznie zapraszamy.

Janina Wallis



Instytut Sztuk
Wizualnych
UZ

RADOŚLAW CZARKOWSKI, DUCHAMP,
TECHN. WŁASNA, 180x150 CM; ROK 2019; FOT. R.CZ.



covery - radekczarkowski - galeria mbwa w lesznie,
08 08 - 08 09 2019

*Zapisz słowo na ziemi odsoniętej nagą dłonią
- stanie się nowy porządek*
R. Bratt

Covery, w potocznym tego słowa znaczeniu, to nowa aranżacja, interpretacja istniejącego już utworu. *Covery* to tytuł wystawy, cyklu prac-obrazów, których zamierzeniem ma być odsonienie potencjału znaczeń alternatywnych. Znaczeń, które wydając się w pierwszym odbiorze jednoznacznymi, stają się przez interpretację odbiorcy niekonieczną oczywistością.

Artysta, wg koncepcji dzieła otwartego Umberto Eco, 'żegna się' ze swoim dziełem w momencie jego ukończenia, a dalszą jego kreacją 'zajmuje się' odbiorca. Proces twórczy trwa w odbiorze, wolnej interpretacji i późniejszym opisie widza.

Z czasem intencje, refleksje autora zawarte w akcie kreacji dzieła, mogą być zupełnie różne od refleksji powołanej przez odbiorcę. Ten fakt nie dezawuuje jednak dzieła - raczej wskazuje jak różnie potrafimy się znaleźć wobec pojedynczego zdarzenia, jak różni jesteśmy, jak wiele prawd nas otacza i jak bardzo możemy się mylić w autorytarnym przypisywaniu racji pojedynczej wartości.

Covery to realizacja, którą chciałbym oddać do dyspozycji widza w całej rozciągłości poszukiwania nowych dla mnie prawd, prawd o zjawiskach i znaczeniach, które wydają mi się być znane. Jestem ciekaw innego postrzegania rzeczywistości, innych jakości. Jako artysta dokonuję prób interpretacji zjawisk powszechnie przyjętych za nie naruszalne, niezmiennie. W tym kontekście chcę namówić



WIDOK WYSTAWY, COVERY – RADEKCZARKOWSKI

innych do 'ryzyka' sądu, czasem wejścia na 'kruchy lód' i odkrycia, że jednej bezwzględnej wartości, która nami rządzi po prostu nie ma, a każda prawda winna być uszanowana.

*radekczarkowski
Zielona Góra 21.06.2019*

Radosław Czarkowski studiował w Poznaniu, dyplom obronił na Wydziale Malarstwa, Grafiki i Rzeźby w PWSSP (obecnie Uniwersytet Artystyczny) w 1992 r. Od roku 1991 pracuje w obecnym Instytucie Sztuk Wizualnych na Wydziale Artystycznym Uniwersytetu Zielonogórskiego. Zajmuje się rysunkiem, malarstwem, obiektem, instalacją. Swoje prace prezentował na wystawach w Polsce i za granicą

Wystawa rysunku i grafiki w Galerii INCYDENT

Galeria INCYDENT, działająca przy Łużyckiej Szkole Wyższej w Żarach, kolejny raz otworzyła swoje podwoje dla artystów reprezentujących Instytut Sztuk Wizualnych Uniwersytetu Zielonogórskiego. Tym razem są to Piotr Szurek i Maryna Mazur. 19 czerwca 2019 r. odbyły się dwie wystawy indywidualne wspomnianych artystów. I choć ich podstawowa aktywność plastyczna koncentruje się wokół grafiki warsztatowej, to w przypadku tej wystawy środkiem ekspresji stały się, prócz wspomnianej, także inne obszary działań twórczych. Oboje artystów podejmuje intelektualne rozważania nad istotą indywidualnych, osobistych doznań związanych z codziennym funkcjonowaniem, nie tylko w obszarach zewnętrznej rzeczywistości, ale także tej, tkwiącej w nich samych. Eksploracji twórczej podlegają tutaj zmagania z własnym jestestwem pozwalającym na stworzenie intymnego, indywidualnego, a przede wszystkim subiektywnego, prywatnego porządku.

Wystawa Piotra Szurka, zatytułowana AUTOPORTRET, jest konsekwentną kontynuacją jego zamystu intelektualnego, stanowiącego trwały element aktywności twórczej artysty, a w rezultacie znak rozpoznawczy jego dorobku. Posługując się grafiką oraz rysunkiem Piotr Szurek, w sposób wręcz ekstatyczny, dokonuje autopsji własnej twarzy. Myli się jednak ten, który uważa, że owa eksploracja własnego portretu jest przejawem narcyzmu, czy też chęci obnażenia swych głęboko ukrytych emocji. To raczej poszukiwanie sposobu na zgłębianie, odkrywanie siebie w różnych fazach życia, różnych okresach aktywności twórczej. W rezultacie mamy tutaj do czynienia z rodzajem wiwisekcji, wielokrotnie powtarzanej, gdzie podobnie, jak w schemacie teorii ugruntowanej, każde dotarcie do istoty jestestwa staje się punktem wyjścia do odkrywania kolejnych. Piotr Szurek, jako artysta, działa przede wszystkim poprzez swoje prace, których treści nie można sprowadzić jedynie do twarzy jako części anatomicznej. To raczej próba ciągłego eksperymentowania z narzędziem, gestem oraz sposobem



PIOTR SZUREK „AUTOPORTRET”, TRYPTYK, 3 X 200X100 CM. TECHNIKA: INTAGLIO

MARYNA MAZUR, OBIEKT Z CYKLU: „TEREN PRYWATNY”, FRAGMENT WYSTAWY PT. „GRANICE TERENU PRYWATNEGO”



przedstawiania chwil i emocji, by za moment je porzucić na rzecz szukania czegoś nowego, innego, bardziej adekwatnego. Jak rzadko kiedy, właśnie twórczość Piotra Szurka pozwala definiować sztukę jako rodzaj wolności, polegającej na podejmowaniu przez niego decyzji dotyczącej ostatecznego kształtu dzieła, nawet jeśli sam obiekt wydaje się tym samym, niezmiennym, utrwalonym elementem codziennej egzystencji.

GRANICE TERENU PRYWATNEGO, to tytuł wystawy Maryny Mazur, która podjęła wątek przestrzeni, jej granic oraz funkcji w perspektywie jednostki. Artystka dokonuje umownego podziału przestrzeni na trzy kategorie: przestrzeń publiczną, półprywatną oraz prywatną. Kreśli ich charakterystykę poprzez zastosowanie kilku technik: grafiki, obrazów olejnych, a także instalacji. Podkreśla tym samym jakościowe różnicowanie przedstawianych przestrzeni, a co za tym idzie, ich wyraźnie odmienne definicje. W rezultacie, każda z tych przestrzeni niesie za sobą inne treści oraz różniący się sposób percepcji. Przestrzeń publiczna, jako ta najbardziej zobiektywizowana, jest jednocześnie najbardziej dostępna jednostkowej percepcji. To przede wszystkim obiekty architektury miejskiej. Artystka zobrazowała ją za pomocą serii grafik przedstawiających różne postaci krat, bram, siatek - czasem poszarpanych, wygiętych, sugerujących wyraźnie, że ktoś

już próbował je forsować, by dostać się do pilnie strzeżonego świata po drugiej stronie. Tę potrzebę przejścia na drugą stronę wzmaga obszar pośredni, określony tutaj mianem przestrzeni półprywatnej, który zademonstrowany został za pomocą obrazów olejnych przedstawiających zaciągnięte rolety. Sączące się przez nie światło stwarza uludę dostępu do tego, co poza nimi, w przestrzeni prywatnej. Lecz wszystko to, to tylko miraż, złudzenie, ponieważ przestrzeń prywatna wymyka się jednostkowej percepcji, zmysłom. To przestrzeń, która posiada własne, nikomu nieznane, subiektywnie ustanowione przez jednostkę reguły, normy, postawy i cele. Jak sugeruje artystka, jedynym narzędziem pozwalającym na dotarcie do tej prywatnej przestrzeni jest sztuka. W niej bowiem odzwierciedlona zostaje osobowość artysty, coś co określić można mianem duszy twórcy. Jego oczekiwania, lęki, nadzieje, emocje, przepuszczone przez subiektywne wrażenia nabierają nowych treści, stając się nową jakością. Ale ostatecznie to artysta podejmuje decyzję, co z tego kokonu zinternalizowanych doświadczeń zostanie ujawnione światu.

Żywia Leszkowicz-Baczyńska
Kuratorka Galerii Incydent

WYDZIAŁ BUDOWNICTWA, ARCHITEKTURY I INŻYNIERII ŚRODOWISKA

Obrona pracy doktorskiej mgr Aleksandry Sowinskiej

12 czerwca 2019 r. na Wydziale Budownictwa, Architektury i Inżynierii Środowiska Uniwersytetu Zielonogórskiego odbyła się publiczna obrona pracy doktorskiej mgr inż. **Aleksandry Sowinskiej**. Tytuł rozprawy, to: *Wpływ związków siarki na nitryfikację i denitryfikację w procesie osadu czynnego*.

Promotorem rozprawy była dr hab. inż. **Małgorzata Makowska** z Uniwersytetu Przyrodniczego w Poznaniu, która na posiedzeniu jawnym Rady Wydziału WBAIS UZ przedstawiła sylwetkę doktorantki. Promotorem pomocniczym był dr hab. **Marcin Spychała** z Uniwersytetu Przyrodniczego w Poznaniu, natomiast recenzentami: dr hab. inż. **Krzysztof Chmielowski**, prof. UR z Uniwersytetu Rolniczego im. H. Kołłątaja w Krakowie i prof. dr hab. inż. **Maria Włodarczyk-Makuła** z Politechniki Częstochowskiej.

Rada Wydziału Budownictwa, Architektury i Inżynierii Środowiska UZ 15 lutego 2017 r. podjęła uchwałę o wszczęciu przewodu doktorskiego i powołaniu promotora, 20 lutego 2019 r. wyznaczono recenzentów rozprawy doktorskiej, a 20 maja 2019 r. nastąpiło przyjęcie pracy doktorskiej i dopuszczenie jej do publicznej obrony.

Jaka była hipoteza badawcza i cel podjętej pracy, można w skrócie przybliżyć po zacytowaniu odpowiednich informacji z autoreferatu rozprawy doktorskiej. Podjęta tematyka badawcza związana jest z procesami biochemicznymi zachodzącymi w strefach oczyszczalni ścieków. I tak głównym celem przeprowadzonych badań było określenie wpływu związków siarki na przebieg procesów utleniania i redukcji związków azotu oraz

na właściwości biomasy biorącej udział w tych przemianach, przy zmiennych warunkach tlenowych. Autorka postawiła w pracy następującą hipotezę badawczą, że „zredukowane związki siarki mają pozytywny wpływ na proces nitrifikacji i denitryfikacji w reaktorach ze zmiennym napowietrzaniem”. Badania zrealizowano w warunkach laboratoryjnych na specjalnie w tym celu zaprojektowanych i wykonanych modelach układów oczyszczających ścieki. Jako źródło siarki wykorzystano w procesach eksperymentalnych siarczek sodu o wzorze $\text{Na}_2\text{S}\cdot 9\text{H}_2\text{O}$.

W wyniku przeprowadzonych badań sformułowano szereg wniosków, między innymi, że „zmiennne warunki tlenowe panujące w reaktorze umożliwiły utlenianie dawkowanych związków siarki w formie siarczków do siarki siarczanej. Siarka w tej postaci może wspomagać proces utleniania azotu amonowego, który to związek (podobnie jak siarczki) jest toksyczny dla fauny wodnej”.

Autoreferat Aleksandry Sowinskiej wzbudził ożywioną i fachową dyskusję, w której między innymi głos zabrali: dr hab. inż. Sylwia Myszograj, prof. UZ, prof. dr hab. inż. Joachim Kozioł, dr hab. inż. Jacek Korentz, prof. UZ, prof. dr hab. inż. Andrzej Jędrzcak, dr hab. Marlena Piontek, prof. UZ.

12 czerwca 2019 r., na posiedzeniu niejawnym, Rada Wydziału Budownictwa, Architektury i Inżynierii Środowiska Uniwersytetu Zielonogórskiego postanowiła jednogłośnie nadać Pani mgr inż. Aleksandrze Sowinskiej stopień doktora nauk inżynieryjno-technicznych w dyscyplinie *inżynieria środowiska, górnictwo i energetyka*.

Pani Doktor Aleksandrze Sowinskiej serdecznie gratulujemy uzyskania nowego stopnia naukowego i życzymy wielu dalszych osiągnięć i sukcesów w pracy naukowej oraz wszelkiej pomyślności w życiu osobistym.

Marek Dankowski